Motion till riksdagen 1987/88:L420

av Jan Hyttring och Börje Hörnlund (c)

om ensamstående mäns situation

I vårt samhälle utvecklas nya familjemönster. Lagstiftning och andra regler anpassas så långt möjligt efter detta. Men det är inte alltid möjligt att tillämpa regler och bestämmelser på ett bra sätt. Om man och kvinna inte kommer överens efter en separation upplevs ofta reglerna som orättvisa.

Ofta blir det männen som får sitta emellan. De kan hamna i situationer där de mer eller mindre tvångsmässigt förlorar möjligheten till fördjupade och utvecklade kontakter med sina barn. Samtidigt upplever de att de tvingas betala dryga underhåll och förlorar därigenom ekonomiska möjligheter att bygga upp ett eget positivt liv – ett liv som också skulle kunna inrymma goda relationer med barnen.

Särskilt besvärlig blir situationen för dem som inte har sina barn boende på samma ort – ofta inte ens i samma landsdel.

Det finns en uppenbar risk att en motiverad allmänt skärpt attityd vad gäller våldsbrott inom familjen i vissa fall kan komma att utnyttjas som en metod i en strid mellan man och kvinna om barnen. Garantier måste skapas för att männen får en rättvis situation när konflikter uppkommer.

Det finns också skäl understryka att JämO borde uppmärksamma det utsatta läge och den diskriminering som många män utsätts för genom rådande praxis.

Hemställan

Med stöd av det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om åtgärder för att stärka de ensamstående männens situation.

Stockholm den 26 januari 1988

Jan Hyttring (c) *Börje Hörnlund (c)*